

[Jes Lunde]

Vi ved jo, at verden står med nogle kolossale miljømæssige problemer. Et af de store er drivhuseffekten, som skabes af CO₂-mængderne. Og når man fremmer den individuelle trafik, altså bilkørslen, ved at anlægge motorveje, bidrager man nu engang til øget forurening, og derfor er det den forkerte vej at gå.

Vi kan også støtte den øgede uddannelsesindsats, som der lægges op til. Der er for os at se nogle fejl i den måde, man har gjort det på. En af de måder, man finder penge på, er jo ved at afskaffe pligten og retten til et UTB i forbindelse med 2. arbejdstilbud. Det med pligten kan såmænd være meget fornuftigt, for det er ikke godt at tvinge folk i uddannelse – det giver ikke den bedste motivation til at få noget ud af det – men det med at fjerne retten til et uddannelses tilbud synes vi er forkert.

Nu får vi håbe, at der bliver rettet op på det i den måde, hvorpå man disponerer over de penge, der er sat af til flere uddannelsespladser. Det vil vi håbe på, sådan at der ikke er nogen, der falder i et hul og dermed ikke har de uddannelsesmuligheder, de havde, før dette finanslovsforlig blev lavet. Det vil vi følge meget opmærksomt.

Vi kan også støtte forsøgene på at sætte en øget aktivitet i gang i den private sektor, f.eks. ved at støtte byfornyelse og også ved at støtte iværksættere noget mere.

Men hovedproblemet i alle disse forslag er, at niveauet er for ringe. Man vil gerne noget godt et stykke ad vejen – og det vil vi selvfølgelig støtte – men der er brug for at gøre meget mere, når vi ser på, at det er 300.000, der er arbejdsløse i Danmark.

I øvrigt finder vi det kritisabelt, at regeringen, når den endelig tager sig sammen til at gøre noget ved det alt for store overarbejde i staten, sparer uden at lave nyansættelser.

Staten bruger jo omkring 1 mia. kr. årlig på overarbejde, og det synes vi er uacceptabelt, samtidig med at der er så mange arbejdsløse, som godt kunne komme ind på de arbejdspladser. Nu tager man fat på problemet og sparer 250 mio. kr. på overarbejdskontoen. Det lyder jo udmærket. Problemet er bare, at de penge selvfølgelig burde bruges til, at man så i stedet ansatte nogle af de ledige. Det gør man ikke her, og derved klemmer man bare den offentlige sektor yderligere. Det er altså ikke en løsning, vi kan støtte.

Tilsvarende synes vi, det er forkert, at man, når man skal have flere penge i kassen som følge af dette finanslovsforlig, så gør det ved hjælp af kopskatter. Og det er jo det, man gør: De steder, hvor der tages flere penge ind, er det i form af ensartede kronebeløb, man tager fra folk, og det er jo dyrest for de lavestlønnede. Når a-kasse-kontingentet og AUD-bidraget stiger – og det stiger med det samme kronebeløb for fattig som for rig – så er det hårdtest ved budgetterne hos de lavestlønnede, og det synes vi er en forkert politik.

Vi kan støtte bortfaldet af betalingen for hjemmehjælpen, fordi den ordning, der blev lavet i foråret, var uadministrerbar. Vi synes, det er i orden, at det falder væk.

Vi vil kritisere, at man til gengæld nu begiver sig ud i besparelser på medicintilskuddene, hvor der var mange bedre måder at gøre det på. Man har valgt den kortsigtede form, at man skærer i de direkte tilskud til medicinen. Vi havde hellere set en egentlig offentlig priskontrol, som man f.eks. har det i Norge, hvor man har meget lavere medicinpriser, end vi har her i Danmark. Det kunne give mindst den tilsvarende – og formentlig en større – besparelse for det offentlige, men det har regeringen ikke villet, for så kommer vi i konflikt med dens ideologi, og det er åbenbart vigtigere end penge i denne sag.

Vi synes, det er forkert, at man tager penge fra børnechecken. Det, man gør, er, at man udskyder reguleringstidspunktet, og jeg er sikker på, at det er eller andet sted i de mange papirer, vi har fået, er beskrevet som en regelforenklung. Sådan bliver det nemlig kaldt, hver gang regeringen skærer ned et eller andet sted. Men det reelle indhold i det er jo, at man udskyder reguleringen med ½ år, og det betyder, at man tager et meget betragteligt beløb – 130 mio. kr. – fra børnefamilierne. Det gør man i år ved, at børnechecken bliver mindre i 1993, og det gør man i al evig fremtid, fordi det grundlag, som børnechecken skal reguleres på fremover, er blevet forsinket med ½ år. Så det er altså en årlig smerte, man må opleve som børnefamilie, at checken er blevet mindre. Vi synes, det er forkert, at man går ind på det.

Vi lavede jo ellers i foråret 1990 et forlig om regulering af overførselsindkomsterne, hvor vi var enige om at holde os fra at gå på spækhuggeri i disse ordninger. Vi har selvfølgelig i SF